

5. Et tyrkisk Forslag angaaende Kriterier for Indskrænkning af Rustningerne, og
6. Et kinesisk Forslag om Afskaffelse af den tvungne Værnepligt.

Debat angaaende
Dagsordenen.

Formanden mente ikke, Tiden var inde til at foretage en 2. Behandling af hele det ved 1. Behandling vedtagne Konventionsudkast. De interesserede Regeringer var endnu ikke naaet til Enighed. Naar dette fandt Sted, skulde et nyt Møde afholdes. Formanden foreslog; at man drøftede Sovjetforslaget, det tyske Forslag angaaende Udveksling af Meddelelser og alle Artiklerne i Konventionsudkastet fra 1927. Den tyske Delegation foreslog, at man straks skulde skride til 2. Behandling af Forslaget fra 1927. Formanden udtalte imidlertid, at hans Forslag kun gjaldt den Orden, hvori Spørgsmaalene skulde optages til Drøftelse, hvorefter hans Forslag vedtoges.

Sovjetdelegatio-
nens 2. Forslag.

Sovjetdelegationen gjorde Rede for Forslaget (Dokument C. P. D.—117). Hovedtanken i det var en forholdsvis Indskrænkning af Rustningerne (Tropperne, Rammerne, Antallet af Enheder, Materiel, samlet Tonnage og Tonnage efter Klasser, Antallet af Luftfartøjer, Budgetter) regnet fra en bestemt Dato. Landene klassificeres særskilt med Hensyn til land-, sø- og luftmilitære Rustninger i indtil 3 Klasser. I den stærkeste Klasse skulde Rustningerne reduceres med Halvdelen, i den næststærkeste Klasse med $\frac{1}{3}$ og i den svageste Klasse med $\frac{1}{4}$. De Stater, hvis Rustninger er fastsat ved Fredstraktaterne, danner en særlig Gruppe; deres Rustninger skal særlig fastsættes af Afrustningskonferencen. Der foreslaas ogsaa kvantitative og kvalitative Begrænsninger for Materiel af alle Arter og Bestemmelser om Kontrol med Konventionens Overholdelse. Konventionen skulde suppleres med et vist Antal specielle Overenskomster vedrørende Detailler.

Argumenter mod
Sovjetdelegatio-
nens 2. Forslag.

Den japanske, franske og chilenske Delegation fremførte følgende Argumenter mod Forslaget:

1. Forslaget tager ikke Hensyn til Forholdet mellem Afrustning og Sikkerhed. Sikkerhedsspørgsmaalet er forskelligt for hver enkelt Stat. Sovjetforslaget gaar ud fra et matematisk og upersonligt Grundlag, som allerede forlængst er forkastet af Forbundet.

2. Forslaget kan føre til, at Udvalget forandrer sin Metode og trænger ind paa den kommende Konferencens Omraader. Udvalgets Instruktioner gaar kun ud paa at skabe det tekniske Skelet for Konventionen.

3. Før Sovjetudkastet kan træde i Kraft, maa der vedtages 14 specielle Overenskomster. Dets Antagelse vilde medføre Anomalier, Ulighed og Uretfærdighed. Det tillader ikke, at der tages Hensyn til frivillige Indskrænkninger foretagne af nogle Stater med Hensyn til visse Kategorier af Rustninger.

Litvinois Forslag
til en Resolution.

Da Flertallet af Udvalgets Medlemmer ikke var tilbøjelige til at antage Sovjetdelegationens 2. Forslag som Basis for Diskussionen, forelagde Litvino en Beslutning om, at Udvalget skulde

udarbejde et Konventionsforslag hvilende paa Princippet om en væsentlig Indskrænkning af de bestaaende Rustninger,

indsætte Bestemmelser om en forholdsmæssig eller lignende objektiv Maalestok for Rustningernes Indskrænkning,

indsætte Koefficienter for Rustningernes Indskrænkning i Konventionen.

Mod Resolutionsforslaget indvendtes, at det faldt udenfor Udvalgets Mandat.

Man besluttede imidlertid at ville indføje Sovjetdelegationens Konventionsudkast i Udvalgets Beretning, hvis Sovjetdelegationen maatte ønske det.

2. Behandling af
Konventions-
udkastet af 1927.

Under Forhandlingerne om det ved 1. Behandling vedtagne Konventionsudkast afgav forskellige af Delegationerne nogle almindelige Erklæringer.

Britiske Erklæ-
ring.

Saaledes udtalte den britiske Delegerede, at de ledende Sømagter ved Washingtontraktaten allerede havde begrænset deres sømilitære Rustninger. Der var ikke nogen Grund til, at Vanskeligheden nu med Hensyn til Flaaderustningerne skulde hindre Begrænsningen af de land- og luftmilitære Rustninger. Den britiske Regering var villig til at bringe Ofre for at naa til Forstaelse. Landmilitæret var England ikke saa stærkt interesseret i. Dets landmilitære Styrker var stærkt reduceret, og det maatte tilkomme andre Lande at tage Føringer paa dette Omraade. Med Hensyn til Luftfartøjer maatte England have lige saa mange som de europæiske Fastlands-Magter, mens dets nuværende Styrke var langt ringere.